

РЕШЕНИЕ

№ 260

гр. София, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 12.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9323** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 292 от АПК.

Образувано е по искова молба с вх. № 34512/02.10.2023 година по описа на Административен съд – София-град от В. Н. Ц., с адрес: [населено място], [улица], чрез адвокат Г. А. от САК.

Първоначално исковата претенция е насочена само срещу ответника- директор на Дирекция „Общински строителен контрол“, издал Заповед № РА-20-41 от 13.04.2016г., но в изпълнение на указанията от протоколно определение в открито заседание на 14.11.2023г. ищецът заявява, че освен поддържането на исквата претенция срещу първоначалния ответник, насочва иска и срещу Главния архитект на Столична община, доколкото на последния впоследствие са предоставени правомощията за издаване на заповеди от процесната категория. С исквата молба е предявен отрицателен установителен иск от физическото лице против посочените двама ответници, като се иска да бъде признато за установено по отношение на тях, че ищецът не дължи изпълнение в влязла в сила Заповед № РА-20-41 от 13.04.2016г, с която е разпоредено да се премахне след опразването от обитатели „Сграда № 4“, част от обект „Сграда № 3 и Сграда № 4“, находяща се в поземлен имот с идентификатор 68134.1383.663 по КККР на [населено място]- район „Н.“,[жк], [улица], тъй като поради естеството на износване и други обстоятелства сградата е станала опасна за здравето и живота на гражданите, съответно е обявена за негодна. Дадени са указания до съответните органи и длъжностни лица имащи отношения към изпълнението и е определен срок от 2 месеца за нейното изпълнение.

Ищецът, чрез процесуален представител, прави възражение за изтекла давност по чл.285, ал. 1 от АПК, настъпила с изтичане на 5 годишен срок от влизане на заповедта в законна сила. Претендира присъждане на разносните по делото.

Ответникът- Директор на дирекция „ОСК“ в Столична община, чрез процесуален представител, оспорва исковата молба. В съдебно заседание и в писмено становище /л.61 от делото/ заявява, че ищецът има друг способ за защита. Административният орган е изпълнил задължението си като изпратил покана за доброволно изпълнение, която е редовно връчена. Счита, че с факта на изготвената и връчена покана е налице образувано изпълнително производство, а подобно възражение може да се направи в изпълнителното производство и а в такъв случай предявеният иск е недопустим. В условието на евентуалност се иска отхвърлянето му като неоснователен.

Ответникът- Главен архитект на Столична община застъпва аналогично становище и чрез същият процесуален представител /един пълномощник и за двамата ответници/ се изразява аналогично становище за недопустимост, евентуално неоснователност на исковата молба. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АССГ, Второ отделение, 53 състав, като съобрази ангажираните по делото доказателства, доводите и становищата на страните и въз основа разпоредбите на закона прие следното:

От фактическа страна:

Със заповед № РА-20-41 от 13.04.2016г година, издадена от Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“, е наредено да се премахне след опразването от обитатели „Сграда № 4“, находяща се в поземлен имот с идентификатор 68134.1383.663 по КККР на [населено място]- район „Н.“,[жк], [улица], тъй като поради естеството на износване и други обстоятелства сградата е станала опасна за здравето и живота на гражданите, съответно е обявена за негодна. Дадени са указания до съответните органи и длъжностни лица имащи отношения към изпълнението и е определен срок от 2 месеца за нейното изпълнение.

По делото е безспорно, че този административен акт е влязъл в законна сила, тъй като видно от Определение № 4201 от 22.07.2016г. по адм. дело № 5938 от 2016г. на АССГ, второ отделение, 28 състав жалбата срещу тази заповед, подадена от В. Н. Ц. е оставена без разглеждане, а образуваното съдебно дело- прекратено. Съгласно отбелязването на заверения препис от този съдебен акт /л.38 от делото/ определението за прекратяване на производството по оспорване на заповедта е влязло в законна сила на 18.10.2016г. Следователно, на тази дата е влязла в сила и самата заповед.

Не се и твърди по делото, че цитираната заповед с правно основание чл.195, ал.6 от ЗУТ е била изпълнена след влизането ѝ в сила. Напротив, според еднопосочното становище на страните в тази връзка, към момента на приключване устните състезания по настоящото производство заповедта от 2016г. не е приведена в изпълнение, нито е изпълнена доброволно от адресата.

По делото е приложена покана за доброволно изпълнение на разпореденото премахване, като при неспазване на срока за доброволно изпълнение да се извърши принудително премахване на процесния строеж „Сграда 4“, в 14-дневен срок от получаването на поканата. Същата е изготвена от новоконституирания ответник- Гл.архитект на Столична община. Съгласно представеното доказателство известие за доставяне на поканата /л.40 от делото/ същата не е получена от Н., тъй като видно от отбелязването на пощенската служба пратката е „непотърсена“.

При тези фактически констатации, съдът обоснова следните правни изводи:

В рамките на настоящото производство ищецът се легитимира като адресат на заповед № РА-20-41 от 13.04.2016г година, издадена от Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“, с която е наредено да се премахне описания строеж "Сграда 4".

По делото е представена нова оправомощителна заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021г., според която Кметът на Столична община е делегирал правомощията си за издаване адм. актове с правно основание чл.195, ал.6 от ЗУТ, каквато е заповедта от 2016г, влязла в сила на 18.10.2016г., видно от т.1.39 /л.30 –гръб/.

Не се спори, че и към приключване на устните състезания пред настоящата съдебна инстанция длъжността Директор на дирекция „Общински строителен контрол“ в Столична община съществува, макар и правомощията по новата заповед да са възложени на Главния архитект, считано от датата на издаването – 22.03.2021г., доколкото в адм. акт липсва друго указание за действието на оправомощителната заповед във времето. При тези констатации, считано от посочената дата- 22.03.2021г. компетентността да издава заповеди, на основание чл.195, ал.6 от ЗУТ е делегирана на Главния архитект на Столична община. Именно този ответник е издал и поканата за доброволно изпълнение на влязлата в сила заповед.

Несъмнено, влязлата в сила заповед от 2016г. създава задължения на ищеца и принципно подлежи на изпълнение като административен акт придобил стабилитет. Това обаче не е безусловно, тъй като и по отношение на изпълнението на административните актове в закона е предвидена погасителна давност, съгласно чл.285, ал.1 от АПК, която не се прилага служебно, по силата на ал.2 от законовата норма. В този смисъл, изпратената, но неполучена от ищеца покана за доброволно изпълнение несъмнено съдържа неблагоприятни за адресата си правни последици, доколкото му се дават указания и срок за изпълнение.

Ищецът се явява длъжник по изпълнението на цитираната заповед, защото последиците от предприетите действия от страна на възискателя настъпват директно в правната му сфера, а при тези констатации, исковата молба е процесуално ДОПУСТИМА противно на доводите на ответниците. Съгласно разпоредбата на чл.292 АПК задължението - предмет на изпълнение може да се оспори чрез иск въз основа на факти, настъпили след издаването на изпълнителното основание. Съгласно чл.293, ал.1 АПК ответник по делото е възискателя. Правилото на чл.274, ал.1 АПК регламентира, че възискател може да бъде административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, и всеки гражданин, организация или орган, посочени в изпълнителното основание, или техните правоприемници. С предявения иск по чл.292 АПК се оспорва удостовереното с изпълнителното основание задължение. В случаят, адресат на задължението за премахване на посочения строеж в качеството на собственик по влязлата в сила заповед на директора на ДОСК и длъжник по изпълнението ѝ е именно ищеца В.Ц.. Когато е задължен гражданин, както е в конкретната хипотеза, като ответник се конституира и административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт – чл. 293, ал. 2 АПК. Следователно, при липса на идентичност между възискателя и административния орган, издал акта, съдът конституира и последния като ответник. Както вече бе посочено, в качеството на ответници по делото и с оглед изричното уточнение на исковата претенция са конституирани както издателят на акта, така и органът, който понастоящем е компетентен да издаде такива заповеди, респективно да инициира изпълнително производство. В този смисъл са и указанията на съдебната практика, например Определение № 10462 от 01.11.2023г. по адм. дело № 10235 от

2023г. на ВАС на РБ.

Предмет на установяване с иска по чл.292 от АПК е, че, макар и възникнало, изпълняемото задължение е престанало да съществува или е станало неизискуемо поради настъпването на нови факти след издаване на изпълнителното основание.

Отрицателният установителен иск по чл.292 АПК може да се подаде без ограничение във времето, преди, по време или след осъществяване на изпълнението. Преценката дали са налице нови факти по смисъла на чл.292 АПК е въпрос по същество. С разпоредбата на чл.292 от АПК е регламентирана възможността задължението - предмет на изпълнението да се оспори по исков ред, чрез отрицателен установителен иск, само въз основа на факти, настъпили след издаване на изпълнителното основание. Това са обстоятелства, относими към законосъобразността на изпълнителното основание, които не са могли да бъдат приобщени и ценени в производството по издаването или оспорването на съответните актове, съставляващи изпълнително основание. Такива факти имат качеството на правопогасяващи, правоизключващи и правоотлагащи изпълняемото изпълнително основание. Изтичането на давността е именно такъв факт. Съгласно трайната съдебна практика искът по чл.292 от АПК може да предхожда, да съпътства или да следва принудителното изпълнение, а давността освен чрез възражение може да се претендира и чрез отрицателен установителен иск, какъвто подход и избрал ищеца в конкретния случай. В този смисъл е и практиката, например Решение № 7746 от 27.06.2016г. по адм. дело № 2027 от 2016г. на ВАС на РБ.[apis://base=narh&doccode=2024&topar=art282_al1_pt9&type=201](https://base.narh.doccode=2024&topar=art282_al1_pt9&type=201)/[apis://base=narh&doccode=2024&topar=art292&type=201](https://base=narh.doccode=2024&topar=art292&type=201)/[apis://base=narh&doccode=2024&topar=art292&type=201](https://base=narh.doccode=2024&topar=art292&type=201)/[apis://base=narh&doccode=2024&topar=art282_al1_pt9&type=201](https://base=narh.doccode=2024&topar=art282_al1_pt9&type=201)/[apis://base=narh&doccode=2024&topar=art292&type=201](https://base=narh.doccode=2024&topar=art292&type=201)/[apis://base=narh&doccode=2024&topar=art292&type=201](https://base=narh.doccode=2024&topar=art292&type=201)/[apis://base=narh&doccode=2024&topar=art282_al1_pt9&type=201](https://base=narh.doccode=2024&topar=art282_al1_pt9&type=201)/[apis://base=narh&doccode=2024&topar=art292&type=201](https://base=narh.doccode=2024&topar=art292&type=201)

По отношение възражението за настъпила погасителна давност, съгласно чл.285, ал. 1 от АПК, ако специален закон не разпорежда друго, изпълнителното основание не се привежда в изпълнение, ако са изминали пет години от влизането му в сила. В случаят, както вече бе отразено, заповедта е в сила от 18.10.2016г. и 5-годишният срок е изтекъл на 18.10.2021г.

Самият факт на изпращане на поканата не води до прекъсване на давността, по смисъла на чл.116, буква „в“ от ЗЗД, нито поставя началото на изпълнителното производство, а е предпоставка за него- Решение № 11918 от 07.11.2016г. по адм. дело № 6745 от 2016г. на ВАС.

При разпределане на доказателствената тежест бяха дадени изрични указания до ответниците, че следва да установят факта на прекъсване на давността, ако твърдят, че същата е прекъсната преди изтичане на 5-годишния период, но до приключване събирането на доказателствата такива не бяха представени. Приложен е само Договор от 23.11.2022г. сключен между Столична община и търговско дружество, на което е възложено премахването на строежи, сред които и процесният /описан в т.11 от договора/, представен по делото /л.63 /, но както и се установява от датата му на сключване, към 23.11.2022г., описана в горният десен ъгъл на представеното заверено копие, очевидно е изтекъл срокът, който е бил до 18.10.2021г., т.е. договърът е сключен повече от 1 година след изтичане на давността, поради което обективно е невъзможно подписването му да се приеме за прекъсване на погасителната давност.

Въпросът с изпълнението на заповедта от 2016г. е решен, тъй като с влязло в сила Определение от 02.11.2023г. по адм. дело № 10277 от 2023г. на ВАС на РБ изпълнението ѝ е спряно до постановяване на окончателен съдебен акт по иска с правно основание чл.292 от АПК, предмет на настоящото производство.

При тези констатации, исковата претенция е **ОСНОВАТЕЛНА** и следва да бъде уважена, респективно да бъде признато за установено по отношение на двамата ответници, че задължението предмет на изпълнение по влязлата в сила Заповед № РА-20-41 от 13.04.2016г година, издадена от Директора на Дирекция „Общински строителен контрол, а именно премахване на строеж „Сграда № 4“, част от обект: „Сграда № 3 и Сграда № 4“, находящи се в ПИ с идентификатор 68134.1383.663 по КККР на [населено място], с адрес: район „Н.“,[жк], [улица] погасено по давност, на основание чл.285 от АПК, поради изтичане на 5 години от влизане в сила на заповедта.

Изходът от делото обуславя и основателността на искането за присъждане на разноски, направено своевременно от процесуалния представител на ищеца. От страна на ищеца е представено пълномощно, като са налице доказателства за заплатена държавна такса 10 (десет) лева, както и за платено адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лева, за което е съставена саморъчно написана разписка /л.48 от делото/, представени преди приключване на устните състезания по делото. Предвид направеното от ответниците възражение за прекомерност на така заплатеният адвокатски хонорар, с правно основание чл.78, ал.5 от ГПК, следва да бъде обсъден въпроса с неговото присъждане и като прецени факта, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, като е административно дело без материален интерес, по смисъла на Наредба № 1 от 2004г. за минималните адв. възнаграждения, респективно са проведени само две съдебни заседания с кратка продължителност, без изслушване на свидетели и вещи лица, съдът намира, че съразмерно на описаните факти е възнаграждение в размер на 1000 лева, съгласно нормата на чл.8, ал.3 от наредбата. При това положение следва да бъде присъдена именно сумата от 1000 лева и внесената държавна такса в размер на 10 лева или разноски за настоящата инстанция в общ размер от 1010 лева, платими от страна на Столична община, в състава на която са включени и двамата ответници.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.293 и чл.172, ал.1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА за **УСТАНОВЕНО** по иск на В. Н. Ц. от [населено място], по отношение на ответниците: Директор на Дирекция „Общински строителен контрол“ в Столична община и Главен архитект на Столична община, че задължението, предмет на изпълнение на Заповед № РА-20-41/13.04.2016г година, издадена от Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“, влязла в сила 18.10.2016г., а именно премахване на строеж „Сграда № 4“, част от обект: „Сграда № 3 и Сграда № 4“, находящи се в ПИ с идентификатор 68134.1383.663 по КККР на [населено място], с адрес: район „Н.“,[жк], [улица] **е погасено по давност**, на основание чл.285 от АПК, поради изтичане на 5 години от влизане в сила на заповедта.

ОСЪЖДА Столична община, представлявана от кмета на общината, да

заплати на В. Н. Ц., с адрес: [населено място], [улица] сумата от 1010 /хиляда и десет/ лева, разноски по делото за производството пред първата съдебна инстанция, включващи платена държавна такса и адвокатско възнаграждение на един адвокат.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението, пред Върховния административен съд на РБ.

СЪДИЯ: